

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 630/2015
23.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у предмету предлагача П.М. и С.М. из П. код А., које заступа М.Р., адвокат из Н.Б., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача С.М. изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 14/15 од 02.04.2015. године, у седници одржаној 23.09.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача С.М. и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4 г 14/15 од 02.04.2015. године, у ставовима трећем и четвртом изреке.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 г 14/15 од 02.04.2015. године, ставом првим изреке, утврђено је да је предлагачу С.М. повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Првим основним судом у Београду у предмету П 7869/12. Ставом другим изреке наложено је Првом основном суду у Београду да у предмету П 7869/12 донесе одлуку о тужбеном захтеву у што краћем року. Ставом трећим изреке одлучено је да се накнада за повреду права на суђење у разумном року не досуђује. Ставом четвртим изреке утврђено је право подносиоца захтева С.М. на накнаду трошкова поступка у износу од 6.000,00 динара, која ће бити исплаћена из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од 3 месеца од дана подношења захтева за исплату. Ставом петим изреке одбачен је захтев предлагача П.М. за заштиту права на суђење у разумном року.

Против наведеног решења, става трећег и четвртог изреке, предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законом предвиђених разлога.

Одлучујући о изјављеној жалби на основу члана 386. у вези члана 402. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС", бр. 25/82..."Службени гласник ТРС", бр. 46/95...55/14), на чију сходну примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08...101/13), Врховни касациони суд је утврдио да је жалба неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9. ЗПП, на коју се у поступку по жалби пази по службеној дужности, а жалбом се одређено не указује на неку другу битну повреду одредаба парничног поступка.

Након увида у списе Првог основног суда у Београду П 7869/12, на које се односи захтев предлагача, Апелациони суд у Београду је утврдио да је парнични поступак у конкретном случају започео подношењем тужбе 06.08.2007. године, те да у време одлучивања о захтеву и након 7 година поступак није окончан, односно да суд није правноснажно одлучио по тужби тужилаца.

Анализирајући дужину трајања поступка пред првостепеним судом, апелациони суд је испитивао испуњеност критеријума за утврђивање постојања повреде права на суђење у разумном року (сложеност предмета, допринос подносиоца захтева, значај који предмет има за њега, као и поступање судова у овој правној ствари), па је применом одредби члана 8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова утврдио да је предлагачу С.М. повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Првим основним судом у Београду П 7869/12 и наложио том суду да донесе одлуку о тужбеном захтеву у што краћем року, али је одбио захтев предлагача за досуђивање примерене накнаде због повреде овог права.

Неосновани су наводи жалбе којима се указује да је суд погрешно применио материјално право када је одбио захтев предлагача за примерену накнаду због повреде права на суђење у разумном року.

И по схватању овог суда, налагање суду да донесе одлуку у што краћем року довољно је да се постигне адекватно и правично задовољење предлагача, односно подносиоца захтева, те да се на тај начин подносиоцу захтева пружи одговарајућа сатисфакција због неспровођења извршења на време. Примерена накнада зависи од свих околности случаја и не мора увек бити изражена у новцу, јер је у питању сатисфакција која се досуђује оштећеном због повреде одређеног добра. Поступак за заштиту права на суђење у разумном року је адхезиони поступак са свим карактеристикама захтева за убрзање поступка и његова основна сврха, намена и циљ је да се поступак убрза и оконча у разумном року, а сам захтев по својој правној природи представља притужбену меру којом се захтева убрзање поступка, претходно утврђење повреде права и досуђивање накнаде уколико су за то испуњени услови. Приликом доношења одлуке суд је имао у виду да је дугом трајању поступка у претежном делу допринео предлагач који није концентрисао доказне предлоге и није поступао по налозима суда и у датим роковима, те тражио њихово продужавање, а једно рочиште је одложено због недоласка тужиоца, због чега је на овакав начин у претежном делу тужилац сам допринео дугом трајању поступка.

Врховни касациони суд налази да је правилно одлучено и о трошковима поступка, те да је жалбу предлагача и у том делу ваљало одбити као неосновану.

Применом члана 8в закона о уређењу судова, на поступак за заштиту права на суђење у разумном року сходно се примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак. Закон о ванпарничном поступку, одредбом члана 30. став 2. упућује на сходну примену одредаба Закона о парничном поступку, којим је у

члану 154. став 1. прописано да ће приликом одмеравања који ће се трошкови накнадити странци, суд узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, а о томе који су трошкови били потребни и о износу трошкова, суд одлучује ценећи све околности. Ако је прописана тарифа за награде адвоката, ови трошкови одмериће се по тарифи (став 2. истог члана).

Врховни касациони суд налази да је првостепени суд правилно применио члан 154. став 1. ЗПП када је нашао да за састав захтева који је сачинио адвокат предлагачу припада накнада у висини од 6.000,00 динара применом тарифног броја 13 Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12), па је ожалбеним решењем правилно одлучено о трошковима поступка.

На основу члана 401. тачка 2. ЗПП, у вези члана 30. став 2. ЗВП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**